

»Gospod grajščak! — Primita ga.«

Bojan odskoči, a tako slabo, da sta ga takoj prišla hlapca. Še nekaj časa otepa, a kmalu neha, rekoč:

»Nate me! Le vlecite me, kamor hočete! Ne bojim se nikogar, saj nisem storil nič hudega.«

»Le čakaj, pogledamo ptičku kmalu pod perje«, opomni s smehom Ferdinand. Brez posebnega zadržke odidejo. Nekateri vaščani so videli, kaj se godi, in so hoteli kar zagnati se na hlapca, a Bojanjih pomiri: »Le pustite! Naj le dela grajščak, kar hoče, a mi mu povemo tudi svojo. Jaz sem zadnji.«

Hlapca sta ga hitro gonila, ker sta se bala ljudij. Že so sopihali v breg nad Cesto, ko se zasveti na videmskem hribu.

»Juhej, ali vidite tam-le? Znamenje rešitve!« Hlapca ga nista umela:

»Kaj je? Kaj kričiš?« vprašata ga.

»Glejta, kako visoko plapola kres na videmskem hribu!«

Slavonska noša.
(Po fotografiji.)

WESSELY & FALTA